

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapestén, 2008. év október hó 7. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott és társa** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 17.B.253/2006/58. számú ítéletét az I. r. vádlott tekintetében **annyiban változtatja meg**, hogy elrendeli a vádlott **kényszergyógyítását**.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott börtönbüntetésbe **beszámítja**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I. r. vádlottal szemben **helybenhagyja**.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 2007. szeptember 27. napján kihirdetett 17.B.253/2006/58. számú ítéletében az I. r. vádlott bűnösségét emberölés büntetében állapította meg, ezért őt 7 évi börtönbüntetésre és 7 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt a börtönbüntetésébe beszámította, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A Fővárosi Bíróság ítélete ellen az ügyész az I. r. vádlott terhére a fő- és mellékbüntetés súlyosításáért és a vádlott kényszergyógyításának elrendeléséért, a vádlott és védője a bűncselekmény minősítését sérelmezve és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.230/2006/6. számú átiratában, és a Fővárosi Ítéltábla által a Be. 361. § alapján tartott nyilvános ülésen részt vett képviselője útján az ügyészi fellebbezést változatlan formában fenntartotta.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezések alapján eljárva az I. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Bíróság ítéletét és az annak meghozatalát megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése és a Be. 349. § (1) bekezdése szerint bírálta felül.

A felülbírálat nem érintette a II. r. vádlottat, akinek a bűnösségét az elsőfokú bíróság segítségnyújtás elmulasztásának vétségében állapította meg és ezért őt 450 napi tétel, napi tételenként 200 forint, összegében 90.000 forint pénzbüntetésre ítélte. E vádlott tekintetében a Fővárosi Bíróság ítélete elsőfokon jogerőre emelkedett.

Az I. r. vádlott tekintetében bejelentett ellentétes irányú fellebbezések közül a Fővárosi Ítéltábla kizárólag az ügyész kényszergyógyítás elrendelésére irányuló fellebbezését találta alaposnak.

A Fővárosi Bíróság ítéletének a fenti körben történő felülbírálata során a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság eljárását az eljárási törvény rendelkezéseinek maradéktalan megtartása mellett folytatta le. Az ügy felderítésekor a bizonyítékokat a tárgyalás anyagává tette, majd ítélete indokolása során a bizonyítékok tartalmának megjelölésekor és a bizonyítékok értékelésekor nagy gondossággal járt el, amikor feltárt és felidézett minden az ügy megítélése szempontjából jelentőséggel bíró adatot, bizonyítékot, és azokat a logika szabályait is megfelelően alkalmazva értékelte, majd ezen értékelő tevékenysége eredményeként mindenben megalapozott, a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú felülbírálat során is irányadó tényállást állapított meg. E tényállást egyébként ténybeli támadás nem is érte, mivel a vádlott az eljárás során mindvégig ténybeli beismerésben volt, bűnössége megállapítását és a cselekmény minősítését nem a tényállás támadásán keresztül sérelmezték.

A védő nyilvános ülésen kifejtett jogi érvei szerint a sértett részéről a további támadás közvetlen veszélye - szemben az elsőbírói állásponttal - megállapítható, így jogos védelemre alapítottan a vádlott felmentésének van helye, de emellett a védő felvetette a jogos védelem túllépésére, a vélt jogos védelem folytán tévedésre, illetve az erős felindulásban elkövetett emberölésre vonatkozó szabályok alkalmazásának lehetőségét is.

A védő kifejtettekkel kapcsolatos jogi álláspontjára már az elsőfokú bírósági eljárásban is hivatkozott. A Fővárosi Bíróság ítélete indokolásában e szempontokra részletesen kitért, és a vádlott cselekménye minősítése jogi indokai körében részletes és színvonalas okfejtést adott. E körben a védő érveit elvetette, és ezzel kapcsolatban kifejtett jogi érveivel a Fővárosi Ítéltábla mindenben egyetértett. A jogos védelmi helyzettel, illetve a vélt jogos védelmi helyzettel kapcsolatos okfejtéshez kapcsolódóan a Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy a vádlott védekezésében ez a hivatkozás az eljárás menetében később jelent meg. Akkor, amikor a vádlott az eljárás anyagával lényegében tisztában volt és védekezése ehhez az anyagokhoz igazodott. Az I. r. vádlott helyszíni megnyilatkozásai, a sértett megszúrását követő kijelentései az eljárás adatai szerint azt sérelmezték, hogy a sértett őt megszúrta, és ekkor az ő részéről fel sem merült az, hogy a sértett le

akarta volna löni, vagy hogy ő azt hitte volna. Ugyanakkor ezek a megnyilvánulások utalnak a vádlott felindult állapotára, és a megszúrása miatti felindultsága méltányolható is. Helytállóan utal viszont az elsőfokú bíróság arra, hogy a vádlott elkövetéskori és azt követő magatartásából következően egyértelműen megállapítható, hogy az indulat nem érte el azt a fokot, amely az emberölés privilegizált esete megállapításának előfeltétele.

A megalapozott tényállásból a vádlott bűnösségének megállapítása és cselekménye emberölés büntettként értékelése mindenben összhangban áll az anyagi jogi rendelkezésekkel, így az e körben előterjesztett védelmi fellebbezések a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a Fővárosi Bíróság helyesen jelölte meg és azokat a súlyuknak megfelelően is értékelte az I. r. vádlott büntetése meghatározásakor. Kétségtelen tény, hogy a bírói gyakorlat ittas személyek közötti szórakozóhelyi konfliktusban elkövetett ölési cselekmények esetén a jelen esetben kiszabottnál általában lényegesen súlyosabb büntetést alkalmaz, de a jelen eset sajátosságai ezt az eltérést indokolják. Az irányadó tényállás szerint ugyanis nem az ilyenkor tipikusnak tekinthető kölcsönösen felróható konfliktushelyzettel állunk szemben, hanem annak kialakulása kizárólag és egyedül a sértettnek róható fel, aki számos személlyel szembeni erőszakos fellépése, garázda jellegű magatartása során a vádlottat meg is sebezte, és bár az emiatti vádlotti felindulás mértéke a privilegizált eset megállapításához nem elegendő, a büntetés kiszabásakor a vádlott javán kiemelkedő súllyal jelentkezik. E körülményt az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte, így a kiszabott büntetés súlyosítása az eset összes körülményét figyelembe véve nem indokolt, ugyanakkor a súlyos és megfordíthatatlan eredmény - a sértett halála - az enyhítés lehetőségét is kizárja.

Ellenben megalapozott viszont az ügyészi fellebbezés a vádlottal szemben alkalmazandó intézkedés, a Btk. 75. §-a szerinti kényszergyógyítás elrendelése kérdésében. Ezen intézkedésről az elsőfokú bíróság feltehetően megfellebbezett, hiszen az alapul szolgáló tényeket, a vádlott alkoholizáló életmódját, a szeszestől befolyásolt állapotban történt elkövetést, illetőleg a szakértő által megjelölt indokoltasgot rögzítette, ugyanakkor az elrendelésre irányuló ügyészi indítvány elutasításának indokaival adós maradt.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a Be. 372. § (1) bekezdése alapján e körben az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlott kényszergyógyítását elrendelte, ugyanakkor az elsőfokú ítélet további, mindenben törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I. r. vádlott az elsőfokú ítélet meghozatalát követően továbbmenően előzetes letartóztatásban volt, kényszerintézkedés időtartamát a Fővárosi Ítéltábla a kiszabott börtönbüntetésbe a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be.

B u d a p e s t, 2008. év október hó 7. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró*

*Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró*

A Fővárosi Bíróság 17.B.253/2006/58. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.275/2007/8. számú ítéletében foglalt változtatás mellett az I. r. vádlottal szemben jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év október hó 7. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

Kiadmány hitelül:

tisztviselő